

K.br.06/687

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični u vijeću sastavljenom od sudije Suzane Mugoše kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Djurasović Miroslava i Saveljić Slobodana kao članova vijeća uz učešće zapsiničara, Nevenke Nikolić u krivičnom predmetu protiv okrivljenih Drešević Mustafe i Adrović Ervina, odlučujući po optužnici oštećenog kao tužioca, Pejić Rodoljuba od 19.05.2006 godine, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 25.02.2008 godine, donio je i u prisustvu oštećenog kao tužioca i okrivljenih, a dana 28.02.2008 godine javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI

DREŠEVIĆ MUSTAFA od oca Rustema i majke Nafije, rođene Lekić rođen 29.02.1956 godine u Podgorici, gdje je i nastanjen Tuzi bb, Albanac, završio građevinski fakultet, oženjen, otac četvoro djece, zaposlen, srednjeg imovnog stanja, neosudjivan.

ADROVIĆ ERVIN od oca Rahmana i Majke Hajrije, rođene Topalović rođen 29.07.1957 godine u Rožajama, nastanjen u Podgorici ul. Ivana Crnojevića br. 69, Muslima, oženjen, otac troje djece, završio metalurgiju, zaposlen, srednjeg imovnog stanja, neosudjivan.

Na osnovu čl. 363 st. 1 tač. 3 ZKP-a

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da su:

Provookrivljeni Drešević Mustafa u svojstvu službenog lica -inspektora za puteve u toku 2004 i 2005 godine, u Podgorici, u više navrata nezakonito donosio i nezakonito izvršavao rješenja kojima je nalagao oštećenom kao tužiocu uklanjanje ograde od metalnih kolčića i armaturne mreže kao i kamenja sa kat. parcele br. 1095 iz KO Tološi, u dužni od 37m, naplaćujući od njega troškove izvršenja i ako je ograda bila postavljena na njegovom zemljištu a u namjeri da mu nanese štetu koriteći svoj službeni položaj i ovlašćenje prekoračujući granice svog službenog ovlašćenja i ne izvršavajući službenu dužnost u skladu sa zakonom i dr. propisima a drugookrivljeni Adrović Ervin u svojstvu službenog odnosno odgovornog lica-Sekretara Sekretarijata za soobračaj Opština Podgorica nije preduzeo nikakve mjere iz svoje nadležnosti da spriječi nezakonito postupanje prvookrivljenog Drešević Mustafe, prema oštećenom u predmetu u upravnim postupcima i pored činjenice, da mu se više puta obraćao i ukazivao na nezakonito postupanje a što je i po službenoj dužnosti bio dužan da kontroliše a nije učinio.

-čime bi izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ.

Obavezuje se privatni tužilac da plati troškove krivičnog postupka ovom sudu u iznosu od 50 eura, a isti se odnose na sudski paušal, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Optužnicom oštećenog kao tužioca stavljeno je na teret okrivljenima izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ-a, pri kojoj optužnici je oštećeni kao tužilac ostao u cjelosti. Punomoćnik privatnog tužioca adv. Delević Dušan, je izjavio u završnoj riječi da je nedvosmišleno utvrđeno da su okrivljeni izvršili krivično djelo koje im je stavljeno na teret, da je Drešević Mustafa donoseći rješenja davao nalog privatnom tužiocu da mu ruši ogradu i tri puta svojim nezakonitim rješenjima rušio mu ogradu koja je navodno postavljeno na nekategorisanom putu i da je okrivljeni Drešević Mustafa kao inspektor za puteve vršio nadzor nad javnim putevima da se u konkretnom slučaju ne radi o takvom već o nekategorisanom putu na kojima prvookrivljeni nije imao pravo inspekcijskog nadzora, da je povodom ovog postupka vodjena parnica kod Osnovnog suda u Podgorici, kao i da je takve nezakonite radnje prvookrivljenog tolerisao drugookrivljeni Adrović Ervin, i da nije preduzeo nikakve mjere da spriječi prvookrivljenog u zloupotrebi svojih ovlašćenja kao i da privatnog tužioca zajedno sa njim kao punomoćnikom nije primio u njegovom kabinetu, niti ih udostojio da obave razgovor i da na miran način riješe ovu stvar. Predložio je da sud okrivljenima izrekne kazne po zakonu i usvoji imovinsko pravni zahtjev.

Privatni tužilac u završnoj riječi je izjavio da prihvata sve što je rekao njegov punomoćnik.

Okrivljeni Drešević Mustafa je u svojoj odbrani izjavio da je u toku 2004 i 2005 godine, bio inspektor za puteve Sekretarijata za saobraćaj Opština Podgorica da je povodom prijave grupe građana izašao na lice mjesta konstatovao zatečeno stanje, zatražio od Direkcije za nekretnine da mu dostave podatke o stvarnom stanju sa terena to jeste dali postoji uzurpacija od strane Pejić Rodljuba prilikom izgradnje ograde da je nakon toga utvrdio da Pejić Rodoljub jeste uzurpirao put, da se radi o nekategorisanom putu, da je sačinio zaključak koji je uručio stranci i rješenje kojim je naložio uklanjanje ograde, koji stranka nije ispoštovala nakon čega je isti shodno svojim ovlašćenjima i svojom službom uklonio ogradu, a da je od strane građana ponovo obavijšten da je Pejić Rodoljub već sutra dan ponovo postavio ogradu. Da je nakon toga ponovo izašao na lice mjesta konstatovao da je postavljena oграда sa metalnim stubićima i armaturnom mrežom da je ponovo sproveo postupak i donio rješenje o uklanjanju ograde, na koje je rješenje stranka izjavila žalbu Ministarstvu saobraćaja koja žalba je odbijena nakon čega je bila i treća prijava građana da je opet postavljena oграда kada je isti ponovo sproveo proceduru i donio rješenje a koje rješenje je povodom žalbe Pejić Rodljuba od strane istog Ministarstva Saobraćaja ukinuto iz formalnih razloga, a ponovo mu vraćeno na ponovni postupak i odluku, te da je u ponovnom postupku donio novo rješenje shodno upustvima iz rješenja Ministarstva na koje je rješenje Pejić Rodoljub ponovo izjavio žalbu, na koje rješenje je ponovo izjavljena žalba koja je odbijena, a rješenje potvrđeno. Kao i da je održavanje nekategorisanih puteva u nadležnosti Inspekcijskih organa Opštine što proizilazi iz čl. 10 Odluke o nekategorisanim putevima koja je objavljena u

sl. listu od 1.07.1993 godine. Nadalje je naveo da su njegova ovlaštenja predviđenja Zakonom o putevima i Zakonom o inspeksijskom nadzoru. Posebno je naveo da kada mu je Ministarstvo saobraćaja poništilo rješenje da je obustavio izvršenje rješenja koje je bilo zakazano iako žalbe ne odlažu izvršenja nakon uvida u dokumentaciju koja mu je dostavljena od strane stranke.

U završnoj riječi je izjavio da se ne osjeća krivim, da je svoj posao radio pravilno i po zakonu a kao potvrda toga su ga iz Ministarstva Pomorstva i saobraćaja i da je Pejić Rodoljub uzurpirao put od 37m2 prilikom postavljanja ograde.

Okrivljeni Adrović Ervin je u svojoj odbrani izjavio da je Pejić Rodoljub nekoliko puta dolazio kod njega da mu je objasnio da se kod suda vodi postupak vezano za put pored njegove kuće, pa mu je zatražio da prolongira rušenje zato što se vodi postupak pred sudom, što je on učinio za neki period. Međutim kada su u Sekretarijatu pribavili podatke od suda i od Direkcije za nekretnine utvrdili su da se ne radi o tom već o nekom drugom predmetu nakon čega su od Direkcije za nekretnine dobili tačne podatke i utvrdili da se radi o uzurpaciji puta, da su postupili u skladu sa Zakonom jer je njihova obaveza bila da štite put kao javno dobro, da u katastru nije postojao podatak da je Pejić Rodoljub kupio taj put već da je to javni put.

U završnoj riječi je izjavio da se ne osjeća krivim i da Pejić Rodljuba nije htio primiti u svoju kancelariju zajedno sa njegovim punomoćnikom Delević Dušanom zato što su se isti u prostorijama Sekretarijata nedolično ponašali.

Sud je u dokaznom postupku proveo sledeće dokaze: pročitao službenu zabilješku o sprovođenju prinudnog administrativnog izvršenja Opština Podgorica Sekretarijata za saobraćaj od 31.05.2004 godine, zaključak o troškovima izvršenja Opštine Podgorica Sekretarijata za saobraćaj od 24.06.2004 godine, službenu zabilješku o sprovođenju prinudnog administrativnog izvršenja Opština Podgorica od 11.04.2004 godine, zaključak o troškovima izvršenja Opština Podgorica, od 26.11.2004 godine, Rješenje Opštine Podgorica Sekretarijata za saobraćaj od 22.01.2004 godine, list nepokretnosti Direkcije za nekretnine PJ Podgorica od 6.05.2005 godine, Rješenje Opštine Podgorica od 27.07.2004 godine, Rješenje Opštine Podgorica od 11.05.2005 godine, zaključak o troškovima izvršenja od 24.06.2004 godine, službena zabilješka Opština Podgorica o sprovođenju prinudnog izvršenja od 31.05.2004 godine, i 11.10.2004 godine, zaključak opštine Podgorica od 26.11.2004 godine, potvrda od strane Osnovnog suda u Podgorici sudije Vulević Snežane, ugovor o kupoprodaji od 2.02.2000 godine list nepokretnosti Direkcije za nekretnine PJ Podgorica od 22.11.2003 godine, rješenje Ministarstva pomorstva i saobraćaja od 28. 11.2005 godine, dopis Uprave za nekretnine PJ Podgorica od 22.06.2007 godine, pročitao izvode iz KE na ime okrivljenih izvršio uvid u u spise predmeta Komunalne policije UP 11.231/03-61 i u presudu Upravnog suda U br 22/07.

Nakon sprovedenog dokaznog postupka cijeneći navode tužioca, odbrane okrivljenih i rezultat izvedenih dokaza Sud je utvrdio da nema dokaza da su okrivljeni izvršili krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret.

U toku postupka je nesporno utvrđeno da je Drešević Mustafa kao saobraćajni inspektor dana 4.07.2003 godine, postupajući po prijavi građana naselje Vranići za uzurpaciju puta od strane Pejić Rodljuba uputio dopis Direkciji za nekretnine da izvrši preklapanje postojećeg stanja sa kat. za parcelu br. 1095 put KO Tološi. Direkcija za nekretnine obavijestila je Sekretarijat da je

ograda od metalnih stubića i armaturne mreže čitavom družinom postavljena na katastarskoj parceli 1095 ulica -put te da na pojedinim mjestima zalazi u isti čime je potvrđeno postojanje uzrpanije. Rješenjem UP br. 11-231703-61 od 22.01.2004 godine, inspektor Drešević je naložio oštećenom da ukloni ogradu što isti nije učinio u datom roku, pa je pristupio prinudnom izvršenju na osnovu službene zabilješke, a na osnovu prinudnog administrativnog izvršenja donijet je zaključak o troškovima izvršenja na koji je Pejić Rodoljub izjavio žalbu koja je blagovremeno proslijeđjena Ministarstvu pomorstva i saobraćaja. Dana 8.06.2004 godine takodje postupajući po prijavi građana inspektor Drešević je izašao na lice mjesta i konstatovao da je Pejić Rodoljub uklonjenu ogradu vratio na isto mjesto pa mu je rješenjem naloženo da istu ukloni. Na to rješenje je oštećeni izjavio žalbu Ministarstvu koje je potvrdio rješenje inspektora, pa se pristupilo prinudnom izvršenju. Na osnovu službene zabilješke o sprovođenju prinudnog administrativnog izvršenja sačinjen je zaključak o troškovima izvršenja na koji je stranka izjavila žalbu a koja je blagovremeno proslijeđjena Ministarstvu pomorstva i saobraćaja. Dana 10.05.2005 godine inspektor Drešević Mustafa je po prijavi građana ponovo izašao na lice mjesta i konstatovao da je Pejić Rodoljub postavljanjem ograde metalnih kolčića i armaturne mreže zauzeo dio kat parcele br. 1095 put KO Tološi. Rješenjem mu je naloženo da ogradu ukloni a na koje je rješenje Pejić Rodoljub uložio žalbu Ministarstvu koje je žalbu usvoilo i poništilo rješenje. Rješavajući u ponovnom postupku Drešević Mustafa je izašao na lice mjesta izvršio uvid u postojeći izvještaj Direkcije za nekretnine kao i u list nepokretnosti i donio rješenje kojim je naloženo Pejić Rodoljubu da izvrši uklanjanje ograde na koje je rješenje isti uložio žalbu koja je proslijeđena Ministarstvu pomorstva i saobraćaja, a koje Ministarstvo je odbilo žalbu i potvrdilo rješenje Sekretarijata za saobraćaj. Nesprono je da je okrivljeni Adrović Ervin kao tadašnji sekretar Sekretarijata Opštine Podgorica upoznat bio sa sporom koji je nastao oko uklanjanja ograde Pejić Rodoljuba na katastarskoj parceli 1095 KO Tološi kao i sa svim radnjama koje je u tom slučaju preduzimao inspektor Drešević Mustafa, a sve u skladu sa Zakonom o putevima, Zakonom o inspeksijskom nadzoru i odlukom o nekategorisanim putevima. Krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ čini službeno lice koje u namjeri da sebi ili drugom pribavi korist ili drugom nanese štetu iskoristi svoj službeni položaj ili ovlašćenje, prekorači granice svog službenog ovlašćenja ili ne izvrši službenu dužnost. Medjutim imajući u vidu iznijete navode nesprono proizilazi da su u konkretnom slučaju okrivljeni Drešević Mustafa i Adrović Ervin postupali u granicama svojih službenih ovlašćenja i u zakonom propisanom postupku donijeli odgovarajuća rješenja na koja je oštećeni Pejić Rodoljub kao nezadovoljna stranka izjavio žalbe po kojima je odlučivao drugostepeni organ i to Ministarstvo pomorstva i saobraćaja koje je u dva postupka potvrdilo rješenja i u trećem nakon što je prvo poništilo i vratio na ponovni postupak nakon čega je kada je okrivljeni Drešević Mustafa ponovo donio rješenje a oštećeni Pejić Rodoljub izjavio žalbu. Ministarstvo je ovu žalbu odbilo i potvrdilo rješenje. Takođe je Upravni sud RCG donio presudu U br. 22/2007 kojom je odbio tužbu kao neosnovanu i u kojoj je navedeno da je naredba inspektora za puteve opravdana i u skladu sa zakonom. Imajući u vidu gore navedeno, Sud je utvrdio da nema dokaza da su okrivljeni izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ-a, osnovom čega je odlučeno kao u izreci presude.

Odluka o troškovima donijeta je shodno čl. 199,203 ZKP-a, a isti se odnose na sudski paušal koji je odmjerjen shodno dužini trajanja postupka i imovinskim prilikama privatnog tužioca.

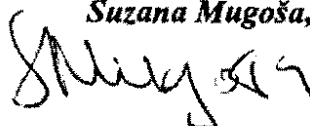
OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 24.03 2008godine.

Zapisničarar, Nevenka Nikolić

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA

Suzana Mugoša, s.r.

Dn-a, po primjerak presude dostaviti

-Pivantnom tužiocu Pejić Rodoljubu

-Punomoćniku privatnog tužioca adv. Delević Dušanu i Prelević Radonji

-Okrivljenima

Postupljeno dana 24.03.08

Radnik suda WUPK62